

POROSITET, ---ét, f. 3. Egenskapen att vara porös. Pipighet, hållighet.

PORS, pårrs, m. sing. Kärrväxt, som blommar i April på bar qvist, med rödbruna, glatta blomfjäll, blåaktiga blad och saftlösa bär. Brukas på dricka i stället för humle. *Myrica Gale*.

PORSLIN, pårrslin, n. 3. (fr. *Porcelaine*, ital. *Porcellana*) 1) Ett slags hvit lera, på olika sätt till kärl o. d. formad, bränd och glaserad. *Äkta p.*, den finaste och fullkomligaste sorten deraf. *Engelskt p.*, hvitt stengods, förfärdigadt af jernfri lera, försatt med jernfri, slammad kisel. *Oäkta p.*, se *Faience*. — 2) Kärl (pl.) af detta ämne. [Porcellin, Postlin.]

PORSLINSBRUK, pårrslinsbruk, n. 3. Fabrik, der porslin tillverkas.

PORSLINSLERA, f. 1. Ett slags fin, ljus lera, hvaraf porslin brännes.

PORSLINSMÅLARE, m. 3. Målare, som isynnerhet sysselsätter sig med att måla på porslin.

PORSLINSSERVIS, pårrslinssarrvis, m. 3. Fullständig omgång af porslinskärl, som äro behöfliga för servering af ett större bord.

PORSLINSNÄCKA, f. 1. En knappt tums-lång snäcka, liknande hvitt porslin och utan vridningar, endast med böjda, tandade kanter. Cypræa moneta. Skalen deraf kallas Ormskallar.

PORSLINSUGN, m. 2. Ugn, hvari porslin brännes.

PORSÖL, pårrsöl, n. 3. En fordom bruklig dryck, som bryggdes på pors.

PORT, m. 2. 1) Hufvudöppning till hus, byggnad, gård, stad eller på mur, o. s. v. *Gå in genom p-en. Stänga p-en. Köra på p-en*, utdrifva; förvisa; afskeda ur sin tjänst. — Bildar sammansättningarna *Hus-, Gård-, Stads-, Inkörsport*, m. fl. — 2) Stängseln för en sådan öppning, antingen den är i helt stycke, eller i två afdelningar (porthalfvor). Jfr *Dörr. Bulla på p-en. Öppna, slå igen p-en*. — 3) (skepp.) a) Hål i sidan af ett örlogsfartyg, hvarigenom mynningen af en kanon står ut. — b) Stängsel, som tillsluter ett sådant hål. — c) *Portar* kallas äfv. de fyrkantiga hål på sidan eller i bogen af ett handelsfartyg, genom hvilka sådana varor inlastas i rummet, som ej kunna nedtagas genom luckorna. — 4) *Ottomaniska P-en* eller blott *P-en*, turkiska kabinettet, regeringen. — *Ss. P-lås, nyc- kel, -regel, -stängning, -öppning*.

PORTAL, pårrtal, m. 3. (fr. *Portail*, af lat. *Porta*) Hufvudingången till en större byggnad, helst då den är försedd med arkitektoniska prydnader.

PORTATIV, pårrtativ, a. 2. (af lat. *Portare*) Tjenlig att bära.

PORTECHAISE, se *Portschäs*.

PORTE-ÉPÉE, pårrtepé, m. 3. (fr.) Värj-gehång.

PORTER, pårrt'r, m. sing. Ett starkt och beskt, i England upfunnet öl. Har fått sitt namn deraf, att det i anseende till sin styrka är bäst passande för bärare (porters).

PORTERAD, pårrtèrad, a. 2. (fr. *Porté*) Hägad, fallen (fôr).

PORTFÖLJ, pårrtföllj, m. 3. (fr. *Portefeuille*) 1) Förvaringsfodral för papper och dokumenter; pappersväska, brevvaska. — 2) (fig.) En ministers eller ett statsråds embetsbefattning. — 3) (fig.) Samling af ritningar eller gravurer.

PORTGAFVEL, m. 2. pl. — *gaftar*. Se *Port-halvå*.

PORTGALLER, n. 3. Galler i öfra delen

af en port, hvarigenom man kan se och tala med folk.

PORTGÅNG, m. 2. Gång, som förer till en port.

PORTHALFVA, f. 1. Ena delen af en port, som består af två särskilda stycken.

PORTHAMMARE, m. 2. pl. — *hamrar*. Se *Portklapp*.

PORTIK, pårrtik, m. 3. (fr. *Portique*, lat. *Porticus*) Betäckt gång emellan pelare, öppet galleri.

PORTION, pårrtschón, m. 3. (lat. *Portio*, af *Pars*, del) 1) Andel, lott. — 2) Viss myckenhet af mat, som vid en måltid tilldelas hvar och en af de spisande.

PORTKAMMARE, m. 2. pl. — *kamrar*. Liten kammare vid en port, der portvaktaren bor.

PORTKLAPP, m. 2. Rörlig metallklump, anbragt på en port, för att dermed kunna slå mot en inunder sittande metallplan, till tecken att man vill slippa in.

PORTKLOCKA, f. 1. 1) Klocka, anbragt på en port, och hvarpå man ringer, då man vill slippa in. — 2) Klocka i en fästning, hvarmed gifves tecken till portarnes öppnande och stängning.

PORTLAK, pårrtläck, m. sing. Köksväxt, som brukas stufvad, i soppor och till salad. *Portulaca oleracea*.

PORTLIDER, n. 3. Se *Portsköfve*.

PORTLUCKA, f. 1. Stängsel för port å fartyg.

PORTNÅR, portnår, m. 3. Se *Portvakt*.

PORTO, pårrto. (ital.) Se *Postporto. P. franco*, fri för postafgift.

PORTPENNINGAR, pört ---, m. 2. pl. Afgift för inträdet genom en port.

PORTRYMPEL, pörtry'mmp'l, m. 2. pl. — *rympplar*. (skepp.) Tröskel i en styckeport.

PORTRÄTT, pårrträtt, m. 3. (fr. *Portrait*) 1) Målning af en viss persons anletsdrag. *Taga p. af någon*. — 2) (fig.) Skildring. — *Syn. Konterfej*.

PORTRÄTTERA, pårrträtèra, v. a. 1. Af-måla en person.

PORTRÄTTMÅLARE, pårrträttmålare, m. 3. Målare, som isynn. sysselsätter sig med att måla porträtter.

PORTRÄTTMÅLERI, ----ri, n. 3. eller

PORTRÄTTMÅLNING, f. 2. Konsten att måla porträtter.

PORTSCHÄS, pårrtschäs, m. 3. (fr. *Chaise à porteurs*) Se *Bärstol*. — *Ss. P-bärare*.

PORTSTEN, m. 2. Afvisare vid en port.

PORTSTÖTTA, f. 1. (skepp.) *Portstöttor* kallas spanten, som formora kanonportarnes sidor.

PORTVAKT, m. 3. ell. **PORTVAKTARE**, m. 3. **PORTVAKTERSKA**, f. 1. Person, hvars befattning är att passa på och öppna porten för kommande, samt deremellan hålla den stängd.

PORTVIN, pårrtvín, n. 3. Ett slags rött vin ifrån staden Porto i Portugal.

PORTÅDER, pörtå'd'r, f. 1. pl. — *ådror*. Stammen af en blodåder, som bildas af flera tillförande ådror i underlivet, och derefter går in i lefvern, der den åter förgrenar sig och lemnar ämnet till gallberedningen.

PORTÅDESYSTEM, n. 3. (anat.) *P-et* kallas alla de blodådror, som förena sig i portåderns stam.

PORÖS, porös, a. 2. Full af porer, pipig, hållig.

POSITION, --tschón, f. 3. (lat. *Positio*) 1)